

Čudan dan

Čujem vjetar i ne da mi se van, ali što je to vani? U toploj sam sobi, u toplom krevetu. Ali što je to unutra. Moja svijest možda? Svijest o tome da mi je toplo unutra, ali je moja svijest i to da je vani možda hladno jer bura puše. I jedno i drugo je svjesnost. Ali gdje je ona? Negdje između vjetra i toplog kreveta, sobe? A još i to gdje je Bog u kojeg možda vjerujem - na nebu ili u mom srcu? Jer kad primjerice čitam psalme osjećam toplinu u srcu. Ali slično osjećam kada samo sjednem i mirno pratim disanje i kada samo suosjećam s prijateljem koji boluje od naglog, agresivnog tumora baš kao i moj otac nekoć. Gdje sam ja? Jesam li ono vani ili ovo unutra? Jesam li proizvod samog sebe ili su se neka nadbića dogovorila da postojim i cijeloga života pokušavam riješiti zagonetku? Zanimljivo je to pa stoga krstarim između područja psihologije, teologije i filozofije... Nema naznake kraja! Ali zanimljivo je!

Jednom će mi možda biti jasno. Jednom onkraj ovog tijela. Onkraj svega. Možda je ljubav poveznica sve ove zbrke u mojim jutarnjim promišljanjima.

Vanja Popović